

Υπόθεση C-213/05

Wendy Geven

κατά

Land Nordrhein-Westfalen

(αίτηση του Bundessozialgericht
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Μεθοριακός εργαζόμενος — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1612/68 — Επίδομα ανατροφής τέκνων — Άρνηση χορήγησής του — Κοινωνικό πλεονέκτημα — Προϋπόθεση κατοικίας ή διαμονής»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα L. A. Geelhoed της 28ης Σεπτεμβρίου 2006 I - 6349

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Ιουλίου 2007 I - 6362

Περίληψη της αποφάσεως

Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Εργαζόμενοι — Ίση μεταχείριση — Κοινωνικά πλεονεκτήματα

(Κανονισμός 1612/68 του Συμβουλίου, άρθρο 7 § 2)

Δεν αντιβαίνει στο άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1612/68, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας, η μη χορήγηση, με βάση την εθνική νομοθεσία κράτους μέλους, σε υπήκοο άλλου κράτους μέλους, ο οποίος κατοικεί στο άλλο αυτό κράτος μέλος και ασκεί στο πρώτο κράτος μέλος επαγγελματική δραστηριότητα περιορισμένης διάρκειας (κάτω των 15 ωρών εβδομαδιαίως), ενός κοινωνικού πλεονεκτήματος όπως το επίδομα ανατροφής τέκνων, με το αιτιολογικό ότι δεν έχει ούτε την κατοικία του ούτε τη συνήθη διαμονή του στο πρώτο κράτος μέλος.

Η κοινωνική πολιτική εμπίπτει, κατά το παρόν στάδιο της εξέλιξης του κοινοτικού δικαίου, στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, τα οποία διαθέτουν, κατά την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής, ευρύ περιθώριο εκτίμησης. Το περιθώριο εκτίμησης αυτό δεν μπορεί πάντως να έχει ως αποτέλεσμα να καθίστανται κενά περιεχομένου τα δι-

καιώματα που οι ιδιώτες αντλούν από τις διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ που κατοχυρώνουν τις θεμελιώδεις ελευθερίες τους.

Στο πλαίσιο εθνικής νομοθεσίας η οποία αποβλέπει στην επίτευξη σκοπών που επιδιώκονται στον τομέα της οικογένειας και κατά την οποία το επίδομα ανατροφής τέκνων χορηγείται στα πρόσωπα που έχουν αρκούντως στενό δεσμό με την κοινωνία του οικείου κράτους μέλους, χωρίς η χορήγηση αυτή να προβλέπεται μόνο υπέρ όσων κατοικούν ή διαμένουν στην εθνική επικράτεια, το γεγονός ότι ο εργαζόμενος που ούτε κατοικεί ούτε διαμένει στο οικείο κράτος μέλος δεν ασκεί εκεί αρκούντως σημαντική επαγγελματική δραστηριότητα μπορεί να αποτελεί βάσιμο λόγο για τη μη χορήγηση του επίμαχου κοινωνικού πλεονεκτήματος.

(βλ. σκέψεις 21, 26-28 και διατακτ.)